

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/117/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1108220015
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Školníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1108220015.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Školníkovej a členiek senátu JUDr. Viery Markovej a JUDr. Renáty Šiškovej v právnej veci žalobcu: SLOVENSKÉ LIEČEBNÉ KÚPELE PIEŠŤANY, a.s., Winterova 29, 921 29 Piešťany, IČO: 34 144 790, právne zastúpeného: BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., Hviezdoslavovo námestie 25, 811 02 Bratislava, IČO: 36 833 533, proti žalovanému: 1/ Swiss Finance, s. r. o. v likvidácii, Hattalova 12, 831 03 Bratislava, IČO: 35 823 976, právne zastúpenému: BOHUNICKÝ & Co. s.r.o., Lermontovova 16, 811 05 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 876 034, žalovanému: 2/ CKSK, a.s., Boženy Němcovej 15, 811 04 Bratislava, IČO: 35 710 136, o určenie neplatnosti výpovede bchodnej zmluvy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 33Cb/152/2008-293 zo dňa 21.03.2016 a proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 33Cb/152/2008-318 zo dňa 15.10.2018, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 33Cb/152/2008-293 zo dňa 21.03.2016 v spojení s opravným uznesením č.k. 33Cb/152/2008-318 zo dňa 15.10.2018 v časti označenia žalobcu, právneho zástupcu žalobcu, žalovaného 1/ a žalovaného 2/ v záhlaví rozsudku o p r a v u j e tak, že záhlavie rozsudku bude znieť:

„Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou L.. K. U. Y. v právnej veci navrhovateľa: SLOVENSKÉ LIEČEBNÉ KÚPELE PIEŠŤANY, a.s., Winterova 29, 921 29 Piešťany, IČO: 34 144 790, zastúpený: BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., Hviezdoslavovo námestie 25, 811 02 Bratislava, IČO: 36 833 533, proti odporcovi v I. rade: Swiss Finance, s.r.o. v likvidácii, Kopčianska 10, 851 01 Bratislava-Petržalka, IČO: 35 823 976, zastúpený: JUDr. Karol Kovár, advokát, Vajnorská 8/A, 831 04 Bratislava a odporcovi v II. rade/: CKSK, a.s., Boženy Němcovej 15, 811 04 Bratislava, IČO: 35 710 136, o určenie neplatnosti výpovede obchodnej zmluvy,...“

II. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 33Cb/152/2008-293 zo dňa 21.03.2016 v spojení s opravným uznesením č.k. 33Cb/152/2008-318 zo dňa 15.10.2018 p o t v r d z u j e .

III. Krajský súd v Bratislave odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 33Cb/152/2008-318 zo dňa 15.10.2018 o d m i e t a .

IV. Súd p r i z n á v a žalovanému 1/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

V. Súd n e p r i z n á v a žalovanému 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom návrh žalobcu (označeného ako navrhovateľa) doručený súdu dňa 17.06.2008 zamietol (prvý výrok) a žalobcu zaviazal k povinnosti nahradiť žalovanému 1/ (označenému v rozsudku ako odporca v I. rade) trovy právneho zastúpenia vo výške 548,10 EUR v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (druhý výrok). Súd prvej inštancie tak rozhodol s poukazom na ustanovenia § 80 písm. c) a § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“).

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 17.06.2008 domáhal určenia, že výpoveď Obchodnej zmluvy uzavretej dňa 25.02.1997 medzi žalobcom a žalovaným 2/ v znení dodatku č. 1 zo dňa 30.12.1997, dodatku č. 2 zo dňa 30.06.1998 a dodatku č. 3 zo dňa 02.06.1999, vykonaná voči žalovanému 2/ na základe listu žalobcu č. 539 zo dňa 21.02.2000 označeného názvom „Oznámenie o podaní trestného oznámenia“ je neplatná. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že so žalovaným 2/ podpísali dňa 25.02.1997 listinu označenú ako Obchodná zmluva. Žalovaný 2/ sa v Obchodnej zmluve zaviazal pre žalobcu vyvíjať obchodnú činnosť podrobne popísanú v článku II Obchodnej zmluvy. Podľa článku III Obchodnej zmluvy mal žalovaný 2/ právo na odmenu za vykonanú obchodnú činnosť. Obchodná zmluva bola neskôr menená a dopĺňaná a to dodatkom číslo 1 uzavretým dňa 30.12.1997, dodatkom číslo 2 uzavretým dňa 30.06.1998 a dohodou uzatvorenou dňa 02.06.1999 - dodatkom číslo 3. Podľa dodatku číslo 1 malo žalovanému 2/ vzniknúť právo požadovať od žalobcu zmluvnú pokutu v sume 80.000.000 SK a to v prípade, ak zo strany žalobcu dôjde k skončeniu obchodnej zmluvy (výpoveďou, odstúpením alebo zrušením) z iného dôvodu než je obsiahnutý v článku IV bod 2 Obchodnej zmluvy. Listom zo dňa 07.01.2000 žalobca uplatnil voči žalovanému 2/ námietku neplatnosti Obchodnej zmluvy. Následne listom číslo 539 zo dňa 21.02.2000 označeným ako „Oznámenie o podaní trestného oznámenia“ žalobca vypovedal Obchodnú zmluvu. Žalovaný 2/ v dôsledku uvedeného žiadal od žalobcu zaplatiť zmluvnú pokutu 80.000.000 SK, pričom žalobca sa neskôr dozvedel, že žalovaný 2/ mal postúpiť svoju údajnú pohľadávku voči žalobcovi na žalovaného 1/, ktorý sa v súčasnosti cíti byť veriteľom žalobcu a žiadal, aby mu žalobca zaplatil 80.000.000 SK spolu s príslušenstvom. Žalobca, presvedčený o absolútnej neplatnosti Obchodnej zmluvy v celom jej rozsahu, podal dňa 09.01.2008 na Okresný súd Bratislava V žalobu proti žalovanému 2/, ktorou sa domáha určenia neplatnosti Obchodnej zmluvy. Toto konanie sa vedie pod spisovou značkou 21Cb/6/2008. Žalobca bol názoru, že vypovedať možno len platnú zmluvu a keďže zmluvný vzťah nemôže vzniknúť z neplatného právneho úkonu, nemožno neexistujúci zmluvný vzťah skončiť výpoveďou. K naliehavému právnemu záujmu uviedol, že aj v prípade úspechu žalobcu v konaní pred Okresným súdom Bratislava V sp.zn. 21Cb/6/2008 nebude mať k dispozícii súdne rozhodnutie, ktorým sa výslovným spôsobom v merite veci vyrieši otázka platnosti výpovede žalobcu. Rozhodnutie zvýši žalobcovu právnu istotu a posilní jeho právne postavenie vo vzťahu k žalovanému 1/, ktorý ako singulárny právny nástupca žalovaného 2/ neustále od žalobcu žiada zaplatenie zmluvnej pokuty a vytvára na neho tlak na jej dobrovoľné zaplatenie. Následne na pojednávaní konanom dňa 03.12.2009 žalobca uviedol, že nemá k dispozícii originál výpovede, pričom po rozhovore s C. C. Y. (vtedajším generálnym riaditeľom žalobcu) dospel k záveru, že sa jedná o „podvrh“ a takýto doklad žalobca nikdy nepodpísal. Žalobca dodatočne uviedol, že neexistuje originál výpovede, žalobca ju nikdy nesformuloval, nenapísal a nepodpísal, nemal ani vôľu ju napísať a podpísať. Je podľa jeho názoru už z bežného obhliadnutia listiny zrejme, že posledný odsek nevykazuje rovnaké kvalitatívne znaky písma ako ostatný obsah písma. Zároveň žalobca poukázal na Obchodnú zmluvu v znení jej dodatku č. 1 (k 1.1.1998) a v znení dodatku č. 3 (k 2.6.1999), z citovanej genézy ktorej vyplýva, že v čase, keď údajne mala byť daná výpoveď, bol dohodnutý procedurálny postup, ktorý musel obligatórne predchádzať daniu výpovede a musel byť dodržaný, aby výpoveď bola platná. Tento postup bol vyjadrený v článku IV. bod 2 Obchodnej zmluvy, podľa ktorého strana dávajúca výpoveď bola vopred povinná upozorniť druhú zmluvnú stranu na porušenie podstatnej zmluvnej povinnosti, následne muselo dôjsť k opakovanému porušeniu totožnej zmluvnej povinnosti a až potom sa vytvoril právny podklad pre platnú výpoveď. Dňa 21.02.2000, kedy bola údajne vypracovaná výpoveď, už bola vypustená z článku 4 bod 2 Obchodnej zmluvy povinnosť žalovaného 2/ zabezpečiť vyťaženosť liečebných domov žalobcu celkom 17 700 zahraničnými pacientmi ročne a zároveň dosiahnuť celkom 322 000 ošetrovacích dní ročne. Keďže údajná výpoveď priamo odkazuje a zdôvodňuje svoju právnu opodstatnenosť poukázaním na nedodržanie neexistujúcej zmluvnej povinnosti žalovaného 2/, táto okolnosť sama o sebe robí výpoveď neplatnou. Aj keby v čase údajnej výpovede existovala citovaná zmluvná povinnosť žalovaného 2/, jednalo by sa podľa žalobcu o neplatnú výpoveď. Totiž po upozornení, ktoré obsahuje údajná výpoveď, muselo zo strany žalovaného 2/ nastať ďalšie opakované porušenie tej istej vytkutej zmluvnej povinnosti. K opakovanému porušeniu totožnej zmluvnej povinnosti však mohlo dôjsť najskôr 1 rok po vytknutí, pretože zmluvný záväzok

žalovaného 2/ zabezpečiť vyťaženosť liečebných domov bol vyjadrený ročnými kvantitatívnymi parametrami.

3. Žalovaný 1/ považoval žalobu žalobcu za snahu o oddialenie konania vedeného na Okresnom súde v Piešťanoch pod sp.zn. 6Cb/2/2008, v ktorom sa súd platnosťou jednotlivých úkonov žalobcu zapodieval a vyhodnotil ich. Rozsudok bol zrušený len z procesných dôvodov. Žalovaný 2/ po zmene predstavenstva nevedel zabezpečiť potrebnú dokumentáciu od predchádzajúceho vedenia spoločnosti.

4. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní ustálil skutkový stav tak, že na základe Obchodnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom (mandant) a žalovaným 2/ (mandatár) dňa 25.02.1997 v znení jej dodatkov č. 1, 2 a 3 sa žalovaný 2/ zaviazal po dobu trvania zmluvy, za odplatu vyvíjať pre žalobcu obchodnú činnosť uvedenú v článku II. Dodatkom č. 1 zo dňa 30.12.1997 si účastníci spresnili niektoré vzájomné povinnosti, došlo k zmene článku IV zmluvy a to v bode 1 - doba trvania zmluvy na dobu určitú - do 31.12.2002, v bode 2 - podmienky vypovedania zmluvy, podľa ktorého môže žalobca vypovedať zmluvu pred uplynutím dojednanej doby iba v prípade, ak žalovaný 2/ nesplní povinnosť uvedenú v článku II bod 4 zmluvy, t.j. ak ročne nezabezpečí vyťaženosť liečebných domov celkom 17 000 zahraničnými pacientami a zároveň nedosiahne ročne celkom 322 000 ošetrovacích dní. V bode 3. sa dohodli: V prípade, ak (výpoveďou, odstúpením od zmluvy, zrušením zmluvy) dôjde zo strany žalobcu ku skončeniu platnosti zmluvy z iného dôvodu ako je uvedený v bode 2 tohto článku zmluvy, zmluvné strany sa dohodli, že žalobca zaplatí žalovanému 2/ zmluvnú pokutu v súlade s § 300 až 302 Obchodného zákonníka a to jednorazovo v celkovej čiastke 80.000.000 SK. Dodatkom č. 3 zo dňa 02.06.1999 účastníci okrem iného opäť zmenili článok IV bod 2 zmluvy a to tak, že obaja účastníci môžu zmluvu vypovedať pred uplynutím dojednanej doby iba v prípade, ak druhý účastník opakovane, napriek písomnému upozorneniu poruší podstatnú povinnosť vyplývajúcu z tejto zmluvy. Listom zo dňa 07.01.2000 žalobca žalovanému 2/ oznámil, že trvá na svojom stanovisku ohľadom neplatnosti Obchodnej zmluvy. Zároveň uviedol, že nebola splnená základná podmienka Obchodnej zmluvy a žalovaný 2/ nezabezpečil vyťaženosť liečebných domov žalobcu celkom 17 700 zahraničnými pacientami ročne. Následne listom zo dňa 21.02.2000 žalobca vypovedal Obchodnú zmluvu a to z dôvodu nezabezpečenia dohodnutej vyťaženosť liečených domov zo strany žalovaného 2/ a pre nedosiahnutie potrebného počtu ošetrovacích dní. Zároveň v liste zotrval na doterajších stanoviskách a úkonoch ohľadne platnosti zmluvy.

5. Súd prvej inštancie poukázal na meniaci sa procesný útok žalobcu, ktorý najprv ako dôvod neplatnosti uvádzal skutočnosť, že výpoveďou nebolo možné ukončiť neexistujúci záväzkovo-právny vzťah a následne uviedol, že výpoveď je neplatná, nakoľko sa jedná o „podvrh“, žalobca takýto doklad nikdy nenapísal, nepodpísal a nezaslal žalovanému 2/. Preto ani žalobca nedisponuje originálom výpovede (a rovnako tak ním nedisponuje žalovaný 2/). Ako ďalší dôvod neplatnosti výpovede žalobca uviedol, že nebol dodržaný procedurálny postup v zmysle článku IV bod 2 Obchodnej zmluvy, totiž výpovedi muselo predchádzať upozornenie na podstatné porušovanie zmluvnej povinnosti, následne muselo dôjsť k opakovanému porušeniu zmluvnej povinnosti a až potom sa vytvoril právny podklad pre platnú výpoveď. Vo vzťahu k naliehavému právnomu záujmu na požadovanom súdnom určení žalobca uviedol, že rozhodnutie vo veci zvýši jeho právnu istotu a posilní právne postavenie vo vzťahu k žalovanému 1/, ktorý ako singulárny právny nástupca žalovaného 2/ požaduje od žalobcu zaplata zmluvnej pokuty v sume 80.000.000 SK a to v konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany sp.zn. 6/Cb/2/2008.

6. Súd prvej inštancie ďalej dokazovaním zistil, že na Okresnom súde Bratislava V sa vedie konanie sp.zn. 21/Cb/6/2008, v ktorom sa žalobca domáhal voči žalovanému 2/ určenia neplatnosti Obchodnej zmluvy uzavretej dňa 25.02.1997, ktoré bolo zastavené uznesením zo dňa 26.07.2013 z dôvodu rei iudicatae a litispendencie. Medzi účastníkmi bolo ďalej vedené konanie na Krajskom súde v Trnave pod spisovou značkou 19Cb/251/2000, ktoré bolo právoplatne ukončené rozsudkom zo dňa 14.01.2002 (právoplatným 22.03.2002), v ktorom sa uvádza, že súd mal za to, že pôvodná Obchodná zmluva zo dňa 25.02.1997 je platná, nakoľko v obchodných vzťahoch platí princíp zmluvnej voľnosti, pokiaľ nie je v rozpore so zákonom a právne úkony treba chápať podľa ich obsahu a nie názvu, takže u predmetnej Obchodnej zmluvy sa jedná o nepomenovanú zmluvu, ktorá je zo zákona prípustná, ktorou si účastníci dostatočne určili predmet svojich záväzkov. Rovnako súd považoval za platný aj úkon - zmeny Obchodnej zmluvy (dodatky 1 - 3). Ďalej bolo súdom prvej inštancie zistené, že na Okresnom súde Piešťany sa vedie konanie sp.zn. 6/Cb/2/2008 (začaté 20.02.2004), v ktorom sa žalobca (v tomto konaní žalovaný 1/) domáha voči žalovanému (v tomto konaní žalobca) zaplata zmluvnej pokuty v sume 80.000.000 SK.

t.j. zmluvnej pokuty v zmysle článku IV Obchodnej zmluvy. V rámci tohto konania sa súd zaoberá otázkou platnosti Obchodnej zmluvy a jej dodatkov, ako i otázkou platnosti výpovede zo dňa 21.01.2000. V konaní pred Okresným súdom Piešťany bol vyhlásený rozsudok, ktorým súd zaviazal žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 80.000.000 SK spolu s príslušenstvom, ktorý rozsudok bol zrušený uznesením Krajského súdu v Trnave 21/Cob/48/2009 zo dňa 29.05.2009 z dôvodu, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď nepredložil spis odvolaciemu súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti napriek tomu, že táto námietka mala všetky zákonom požadované náležitosti. V ďalšom súvisiacom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 24Cb/74/2013 sa žalobca domáha voči žalovanému 1/ (spoločnosť CYC Bratislava, s.r.o. v likvidácii, Vajnorská 8/A, Bratislava, IČO: 36 797 901) a žalovanému 2/ (Swiss Finance, s.r.o. v likvidácii, Kopčianska 10, Bratislava, IČO: 35 823 976) určenia, že zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 27.03.2013 uzavretá medzi žalovanými, predmetom ktorej je postúpenie pohľadávky vo výške 100.000 EUR voči žalobcovi, je neplatná. V uvedenej veci súd prvej inštancie návrh zamietol a to z dôvodu neexistencie naliehavého právneho záujmu, nakoľko pred Okresným súdom v Trnave (predtým v Piešťanoch), v ktorom sa Swiss Finance, s.r.o. domáha zaplatenia zmluvnej pokuty, sa rieši aj otázka platnosti samotnej Obchodnej zmluvy, jej vypovedania, a to ako predbežná otázka. Krajský súd v Bratislave predmetný rozsudok uznesením zo dňa 21.4.2015 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd bol toho názoru, že zamietnutím žaloby z dôvodu nedostatku naliehavého záujmu bolo žalobcovi odopreté právo domáhať sa svojho práva na súde, keďže nemá inú možnosť na uplatnenie si svojho práva a prípadné deklarovanie neplatnosti predmetnej zmluvy súdom. Spoločnosť CYC Bratislava, s.r.o. v danom prípade nie je doposiaľ účastníkom súdneho konania o zaplatenie zmluvnej pokuty v Piešťanoch a celá je vymáhaná spoločnosťou Swiss Finance, s.r.o. v likvidácii.

7. Súd prvej inštancie ďalej odkazom na vtedy účinný § 80 písm. c) OSP uviedol, že existencia naliehavého právneho záujmu žalobcu na určení je základnou podmienkou určovacej žaloby. Žalobca podľa súdu prvej inštancie má právny záujem na žiadanom určení, ak by bez tohto určení bolo ohrozené právo alebo právny vzťah, na ktorom je zúčastnený, alebo ak by sa jeho právne postavenie bez tohto určení stalo neistým. Určovací návrh teda považoval za prostriedok umožňujúci poskytnutie ochrany právneho postavenia žalobcu skôr, než toto jeho postavenie bolo porušené. V preventívnej ochrane súd prvej inštancie videl rozdiel od návrhu na plnenie, ktorého uplatnenie prichádza do úvahy, keď už právo žalobcu bolo porušené, takže jeho cieľom je reparácia. Ak už bolo právo žalobcu porušené, stráca podľa súdu prevencia akýkoľvek zmysel a žalobca už nemôže mať žiadny právny záujem na určení daného práva alebo právneho vzťahu. V tomto prípade má záujem len na odstránení následkov porušenia práva, teda na plnení, resp. zamietnutí požadovaného plnenia. Súd prvej inštancie poukázal na konanie vedené na Okresnom súde v Piešťanoch pod sp.zn. 6Cb/2/2008, v ktorom sa žalovaný 1/ ako právny nástupca zo žalovanej pohľadávky (pôvodne žalovaný 2/) domáha plnenia proti žalobcovi. V rámci tohto konania sa súd zaoberá aj otázkou platnosti Obchodnej zmluvy a jej dodatkov, ako i otázkou platnosti výpovede zo dňa 21.02.2000. Okrem toho otázka platnosti Obchodnej zmluvy a jej dodatkov bola riešená v konaní na Krajskom súde v Trnave pod sp.zn. 19Cb/251/2000. S poukazom na uvedené nebol podľa súdu prvej inštancie daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti výpovede, keďže touto otázkou (ako i otázkou platnosti Obchodnej zmluvy) sa musí zaoberať Okresný súd Trnava (správne malo by Okresný súd Piešťany - poznámka odvolacieho súdu) na základe podanej žaloby na plnenie. Právna prax pripúšťa len takú určovaciu žalobu, ktorá slúži potrebám praktického života a nevedie k zbytočným sporom. O naliehavý právny záujem zásadne ide vtedy, ak bez súdom vysloveného určení je ohrozené právo žalobcu, alebo ak by sa jeho právne postavenie stalo neistým. Môže sa uplatniť aj v prípadoch, ak určovacia žaloba účinnejšie než iné prostriedky zodpovedá obsahu a povahe príslušného právneho vzťahu a jej prostredníctvom možno dosiahnuť určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia budúcich sporov medzi účastníkmi. Určovacia žaloba nie je spravidla opodstatnená ani vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu a tiež vtedy, ak je možnosť domáhať sa priamo splnenia povinnosti vyplývajúcej zo zákona. V tomto prípade je evidentné, že spornosť vzťahu medzi účastníkmi sa rieši v inom konaní, v ktorom sa žalovaný 2/ domáha voči žalobcovi zaplatenia zmluvnej pokuty. Spor medzi účastníkmi sa teda môže s končenou platnosťou vyriešiť v konaní o zaplatenie, neskôr začaté súdne spory, ktorých predmetom sú predbežné otázky významné pre rozhodnutie o povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu, sú nadbytočné.

8. Súd prvej inštancie neuznal argumentácia žalobcu, že je daný naliehavý právny záujem aj s odkazom na tvrdenia Krajského súdu v Bratislave v konaní pod sp.zn. 2Cob/132/2014, kde bolo konštatované, že naliehavý právny záujem je daný, nakoľko žalobca nemá možnosť podať žalobu o plnenie. V zrušujúcom

uznesení krajský soud totiž poukazyval na skutočnosť, že spoločnosť CYC Bratislava s.r.o. v likvidácii nevstúpila do konania o zaplatenie a teda v prípade úspechu v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 24Cb/74/2013 môže žalobca zabrániť, aby spoločnosť CYC Bratislava s.r.o. voči nemu podala žalobu o plnenie. Súd prvej inštancie sa stotožnil s danou argumentáciou Krajského súdu v Bratislave, avšak mal za to, že v prejednávanej veci žalovaný 1/ už pohľadávku uplatnil v skôr iniciovanom konaní a teda táto argumentácia neobstojí.

9. O nároku žalobcu na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že zaviazal neúspešného žalobcu k povinnosti nahradiť žalovanému 1/ trovy právneho zastúpenia vo výške 548,10 EUR v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

10. Proti tomuto rozsudku podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie v celom rozsahu a to z dôvodov podľa vtedy účinného § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f), § 202 ods. 2 písm. b), d), f) OSP. V odvolaní namietal nesprávne skutkové posúdenie naliehavého právneho záujmu, ako i nepresvedčivosť rozhodnutia. V prvom rade poukázal na pochybenie súdu, keď nedostatok naliehavého právneho záujmu odôvodnil s poukazom na prebiehajúce konanie na Okresnom súde Trnava, namiesto na Okresnom súde Piešťany. Nesprávnosť odôvodnenia sa vyskytla i pri ústnom odôvodňovaní rozsudku. Ďalej považoval závery súdu prvej inštancie ohľadom nedostatku naliehavého právneho záujmu za nesprávne vzhľadom k skutočnosti, že účastníkom Obchodnej zmluvy bol výlučne žalovaný 2/, v dôsledku čoho neprichádza do úvahy žiadna žaloba o plnenie voči žalovanému 1/ (mutatis mutandis uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.04.2015 č.k. 2Cob/132/2014-194). Zároveň prípadné rozhodnutie v konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp.zn. 6Cb/2/2008 nie je podľa žalobcu spôsobilé vyriešiť právnu istotu medzi žalobcom a žalovaným 2/ vyplývajúcu z komplexného právneho vzťahu založeného Obchodnou zmluvou, pretože tamojšie rozhodnutie bude záväzná iba pre žalobcu a žalovaného 1/, ale nie pre žalovaného 2/, ktorý nie je účastníkom daného konania a ani žalovaný 1/ nie je jeho univerzálnym právnym nástupcom. Napadnuté rozhodnutie považoval žalobca za nedostatočne odôvodnené, pretože súd prvej inštancie sa nevysporiadal s ostatnou argumentáciou žalobcu, neuviedol prečo by táto nemala mať význam pre rozhodnutie súdu. Konkrétne žalobca poukázal na čl. V žaloby - posilnenie právneho postavenia žalobcu a na argumentáciu prezentovanú na pojednávaní dňa 16.10.2014 - t.j. predchádzanie ďalšej škody na majetku žalobcu a jeho zamestnancov. Žalobca bol názoru, že výrok o zamietnutí žaloby je vecne nesprávny z dôvodu, že výpoveď zmluvy bola sfaľovaná a nebol dodržaný stanovený procedurálny postup na vypovedanie zmluvy podľa jej článku IV ods. 2. Záverom žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11. Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

12. Po predložení veci na rozhodnutie o dovolaní Krajský súd v Bratislave prípisom zo dňa 29.12.2017 vrátil vec sp.zn. 33Cb/152/2008 súdu prvej inštancie na odstránenie procesných nedostatkov z dôvodu nesprávne označeného dátumu na rovnopise rozsudku - 21.03.2013 a z dôvodu nesprávneho doručovania rozsudku, keď súd prvej inštancie doručoval rozsudok priamo žalovanému 2/ ako spoločnosti a nie správcovi konkurznej podstaty tejto spoločnosti. Za nesprávne odvolací súd považoval i záhlavie napadnutého rozsudku v dôsledku absentujúceho označenia správcu konkurznej podstaty úpadcu žalovaného 2/.

13. Po vrátení veci súd prvej inštancie opravným uznesením č.k. 33Cb/152/2008-318 zo dňa 15.10.2018 v I. výroku podľa § 224 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) opravil písársku chybu a zrejmú nesprávnosť v záhlaví napadnutého rozsudku tak, že správne má znieť: „Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou L. K. U. Y. v právnej veci navrhovateľa Slovenské liečebné kúpele Piešťany, a. s., Winterova 29, Piešťany, IČO: 34 144 790, zastúpený: Bizoň & partners, s. r. o., Hviezdoslavovo nám. 25, Bratislava proti odporcovi v I. rade: Swiss Finance s. r. o. v likvidácii, Kopčianska 10, Bratislava, IČO: 35 823 976, zastúpený: JUDr. Karol Kovár, Vajnorská 8/A, Bratislava, advokát a odporcovi v II. rade: U. U. U., Y. X, XXX XX V., správca konkurznej podstaty úpadcu CKSK, a.s., Boženy Němcovej 15, Bratislava, IČO: 35 710 136 o určenie neplatnosti výpovede obchodnej zmluvy“. V II. výroku opravil zrejmú nesprávnosť a písársku chybu tak, že ako správny dátum vyhlásenia rozsudku označil 21. marec 2016 a v III. výroku uviedol, že v ostatných častiach zostáva rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 21.03.2016, č.k. 33Cb/152/2008-293 nezmenený. Zároveň súd prvej inštancie doručoval rozsudok i priamo správcovi konkurznej podstaty žalovaného 2/.

14. Voči tomuto opravnému uzneseniu podal v časti výroku I. v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Nesúhlasil s poučením súdu prvej inštancie o neprípustnosti odvolania. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na komentár k CSP, v zmysle ktorého by diametrálne odlišný postup pri rozhodovaní o odvolaniach voči uzneseniu, ktorým bola vykonaná oprava či už ex-offo alebo na návrh strany, bol nespravodlivý. Preto sa podľa jeho názoru je potrebné odchyliť od doslovného znenia § 357 písm. f) CSP a vykladať ho podľa účelu zákona tak, ako je zakotvené v základnej zásade v článku 3 ods. 2. To znamená, že ak je prípustné odvolanie proti uzneseniu o návrhu na opravu, bez ohľadu na to, ako súd o návrhu rozhodol, tak by malo byť odvolanie prípustné aj proti uzneseniu súdu o vykonaní opravy, ktoré súd vydal ex offo. V ďalšom žalobca namietal nedôvodnosť opravy žalovaného 2/ v záhlaví rozsudku. Mal za to, že samotná skutočnosť, že na majetok žalovaného 2/ bol vyhlásený konkurz, neznamená, že by mal v každom spore bez výnimky konať správca konkurznej podstaty. Má ísť iba o konania týkajúce sa majetku podliehajúceho konkurzu. Odvolací súd v tomto konaní už v uznesení č.k. 8Cob/139/2013-226 zo dňa 20.02.2014 rozhodol, že prebiehajúci spor medzi úpadcom (žalovaným 2/) a žalobcom nie je sporom, ktorý sa týka majetku podliehajúceho konkurzu a že žalovaný 2/ môže v konaní vystupovať ako účastník konania. Súd v zmysle uvedeného názoru ďalej nekonal so správcom konkurznej podstaty žalovaného 2/. Na správcu konkurznej podstaty neprešlo oprávnenie konať za žalovaného 2/, preto bolo záhlavie napadnutého rozsudku napísané správne, rešpektujúc § 44 ods. 1 zákona č. 7/2015 Z.z.. V dôsledku uvedeného žalobca žiadal napadnuté uznesenie v časti výroku I. zrušiť.

15. Žalovaný 1/ sa vyjadril k odvolaniu žalobcu voči opravnému uzneseniu písomným podaním zo dňa 12.12.2020, pričom sa stotožnil s názorom žalobcu, že za žalovaného 2/ nemá konať správca konkurznej podstaty, pretože podľa jeho názoru predmetom konania nie je majetok podliehajúci konkurzu. Napriek uvedenému bol žalovaný 1/ názoru, že odvolanie voči opravnému uzneseniu nie je v zmysle § 357 písm. f) CSP prípustné, nakoľko bolo vydané ex offo, t.j. bez návrhu v súlade s § 224 CSP. S poukazom na uvedené žiadal odvolanie žalobcu odmietnuť.

16. Ďalšie vyjadrenia strán doručené neboli.

17. Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že konanie na súde prvej inštancie sa viedlo a odvolanie voči rozsudku bolo podané v rámci účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, avšak o odvolaní rozhodoval odvolací súd po nadobudnutí účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok dňa 01.07.2016, a preto postupoval podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok s poukazom na § 470 ods. 1, podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Vo vzťahu k podanému odvolaniu voči opravnému uzneseniu odvolací súd dopĺňa, že uvedené uznesenie bolo vydané a odvolanie podané už za účinnosti CSP.

18. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 379 a § 380 CSP dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením zo dňa 15.10.2018 je v prvom rade potrebné v záhlaví pri označení žalobcu, právneho zástupcu žalobcu, žalovaného 1/ a žalovaného 2/ opraviť, následne dospel odvolací súd k záveru, že takto opravený rozsudok je vo výroku vecne správny, keď súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav, z ktorého po vyhodnotení dôkazov vyvodil správne právne závery premietnuté do výrokovej časti napadnutého rozsudku. Zároveň odvolanie žalobcu voči opravnému uzneseniu zo dňa 15.10.2018 považoval odvolací súd za neprípustné.

19. Vo vzťahu k výroku I. odvolacieho rozsudku odvolací súd uvádza, že v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie po vykonanej oprave uznesením č.k. 33Cb/152/2008-318 zo dňa 15.10.2018 zostal nesprávne označený žalobca, právny zástupca žalobcu, žalovaný 1/, ako aj žalovaný 2/ podľa stavu ku dňu vyhlásenia napadnutého rozsudku, t.j. ku dňu 21.03.2016. V záhlaví opraveného rozsudku bolo nesprávne uvedené obchodné meno žalobcu ako Slovenské liečebné kúpele Piešťany, a.s. namiesto správneho obchodného mena: SLOVENSKÉ LIEČEBNÉ KÚPELE PIEŠŤANY, a.s., nesprávne uvedené obchodné meno právneho zástupcu žalobcu: Bizoň & partners, s.r.o., namiesto správneho: BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., nesprávne uvedené obchodné meno žalovaného 1/ ako Swiss Finance s.r.o. v likvidácii, namiesto Swiss Finance, s.r.o. v likvidácii, ako i označenie žalovaného 2/: U.. U. U., Y. X,

XXX XX V., správca konkurznej podstaty úpadcu CKSK, a.s., Boženy Němcovej 15, Bratislava, IČO: 35 710 136 namiesto správneho: CKSK, a.s., Boženy Němcovej 15, 811 04 Bratislava, IČO: 35 710 136. Odvolací súd preto výrokom I. v súlade s § 224 CSP opravil zrejme nesprávnosti v záhlaví rozsudku súdu prvej inštancie. Pri oprave žalovaného 2/ odvolací súd vychádzal z právneho záveru, ktorý vyslovil už aj vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí - uznesení č.k. 8Cob/139/2013-226 zo dňa 20.02.2014, kedy sa vysporiadaval s otázkou, či žalovaný 2/ ako úpadca je oprávnený podať odvolanie voči uzneseniu č.k. 33Cb/152/2008-148 zo dňa 10.06.2010, keď správca konkurznej podstaty žalovaného 2/ považoval konanie v zmysle § 47 ods. 1 a 3 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii účinného v čase začatia konkurzného konania (ďalej len „ZoKR“) za prerušené. Odvolací súd už vtedy uviedol, že v tomto konaní ide o určenie neplatnosti výpovede Obchodnej zmluvy zo dňa 25.02.1997 (doplnenej dodatkami 1, 2, 3) uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným 2/, kedy žalovaný 2/ postúpil svoju pohľadávku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 80 mil. SK vzniknutú titulom podanej výpovede na žalovaného 1/, t.j. nejde v zmysle § 47 ods. 1 ZoKR o spor, ktorý sa týka majetku podliehajúceho konkurzu. Odvolací súd je názoru, že konanie o určenie neplatnosti výpovede nie je takým konaním, ktoré sa týka majetkovej podstaty žalovaného 2/, keďže prípadný výkon (kladného) rozhodnutia nemá dosah na majetok žalovaného 2/. V tomto prípade sa nezaväzuje priamo na plnenie z majetku žalovaného 2/, nebolo preto potrebné, aby súd prvej inštancie konanie v zmysle § 47 ods. 1 ZoKR prerušil, resp. v zmysle § 44 ods. 1 v spojení s § 47 ods. 3 ZoKR pokračoval v konaní so správcom konkurznej podstaty žalovaného 2/. I samotné zaradenie nároku žalovaného 2/ na odplatu vo výške 10% (ktorú z titulu postupovanej pohľadávky uhradí žalobca v prospech účtu žalovaného 1/) do konkurznej podstaty úpadcu (žalovaného 2/) bezprostredne a priamo nesúvisí s konaním o určenie neplatnosti výpovede z Obchodnej zmluvy. Žalovaný 2/ totiž postúpil pohľadávku z nezaplatenej zmluvnej pokuty na žalovaného 1/ a pohľadávka žalovaného 2/ na odplatu vo výške 10% je právny vzťah medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/, konanie ktoré by ako jediné mohlo byť prerušené.

20. Podľa § 80 písmeno c) Občianskeho súdneho poriadku návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

21. Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

22. Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

23. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

24. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

25. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

26. V ďalšom odvolací súd posudzoval vecnú správnosť napadnutého rozsudku, pričom po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu, s obsahom napadnutého rozsudku a s konaním, ktoré predchádzalo jeho vyhláseniu, ako aj s obsahom odvolania žalobcu odvolací súd konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku s tým, že súd prvej inštancie na základe dostatočne zisteného skutkového stavu vyvodil správne právne závery premietnuté do výrokovej časti napadnutého rozsudku a svoje rozhodnutie spôsobom súladným s dikciou ustanovenia § 220 ods. 2 CSP dostatočne presvedčivo

odôvodnil. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je jednoznačne zrejмый myšlienkový postup súdu prvej inštancie vedúci ku v ňom ustáleným skutkovým a právnym záverom premietnutým do výrokovkej časti napadnutého rozsudku. Konanie pred súdom prvej inštancie bolo vedené v súlade so zásadou kontradiktórnosti civilného procesu a odvolací súd nezistil žiadne vady procesného charakteru, ktoré by mali za následok nesprávnosť napadnutého rozhodnutia.

27. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa v konaní domáhal určenia neplatnosti výpovede Obchodnej zmluvy uzavretej dňa 25.02.1997 v znení dodatkov č. 1, 2, 3, ktorú sám žalobca oznámil žalovanému 2/ listom zo dňa 21.02.2000. Žalobný návrh bol podaný za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (zákona č. 99/1963 Zb.), ktorý bol platný a účinný do 30.06.2016. Podľa vtedy platného ust. § 80 písm. c) OSP návrhom na začatie konania bolo možné uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Napriek okamžitej aplikácii CSP (§ 470 ods. 1 CSP), kedy nová procesná úprava nepripúšťa akékoľvek žaloby na určenie právnej skutočnosti, jedine tie, pri ktorých to vyplýva z osobitného predpisu, odvolací súd nepostupoval pri posudzovaní podmienok konania v odvolacom konaní striktne podľa § 137 písm. d) CSP, nakoľko nová právna úprava nebola v čase podania žaloby účinná, v dôsledku čoho i odvolací súd musí úkony strán sporu (§ 470 ods. 2 CSP) posudzovať podľa účinkov a podmienok uvedených v OSP v znení účinnom v čase ich uskutočnenia. Všeobecný súd totiž musí vždy vychádzať zo Základných princípov CSP vyjadrených v čl. 2 a 3, a teda dbať najmä na to, aby ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov bola spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Obdobné závery vyplývajú z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 9Cdo/7/2021 zo 14.04.2021. V zmysle uvedeného bolo preto potrebné v konaní osvedčiť a posudzovať naliehavý právny záujem výlučne vo vzťahu k pôvodne predvídanému postupu v ust. § 80 písm. c) OSP (rozhodnutia NS SR sp.zn. 6 Cdo 15/2017, sp.zn. 6 Cdo 30/2018, 4 Cdo 17/2019 a 5 Obo 12/2018).

28. V každom konaní o určovacej žalobe je súd prvej inštancie povinný si predovšetkým vysporiadať otázku naliehavého právneho záujmu. Pre existenciu naliehavého právneho záujmu je nevyhnutné, aby rozhodnutie súdu bolo spôsobilé ovplyvniť právne postavenie žalobcu. Pokiaľ súdne rozhodnutie (výrok priamo, či nepriamo, pozitívne, či negatívne) žiadnym spôsobom neovplyvní právne postavenie žalobcu, nemôže byť v takomto prípade daný naliehavý právny záujem. Aj podľa vtedy platného procesného predpisu platilo, že naliehavý právny záujem spravidla nebol daný na takom určení právnej skutočnosti (napr. neplatnosti právneho úkonu), ak určenie predstavovalo iba predbežnú otázku vo vzťahu k existencii práva alebo právneho vzťahu, pričom bolo možné domáhať sa priamo určenia tohto práva alebo právneho vzťahu. Aj počas účinnosti OSP sa pri žalobe o určení právnej skutočnosti vyžadovalo preukázanie naliehavého právneho záujmu.

29. Žalobca naliehavosť na určení neplatnosti výpovede vyvodzoval zo skutočnosti, že aj v prípade úspechu žalobcu v konaní sp.zn. 21Cb/6/2008 pred Okresným súdom Bratislava V o určenie neplatnosti Obchodnej zmluvy, nebude mať k dispozícii súdne rozhodnutie, ktorým sa výslovným spôsobom a v merite veci vyrieši otázka platnosti výpovede z Obchodnej zmluvy. Rozhodnutím vo veci samej sa zvýši právna istota a posilní právne postavenie žalobcu vo vzťahu k žalovanému 1/, ktorý ako singulárny nástupca žalovaného 2/ neustále žiada od žalobcu zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 2.655.513,51 EUR (80.000.000 SK). Súd prvej inštancie žalobu z dôvodu nepreukázania naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti výpovede z Obchodnej zmluvy ako nedôvodnú zamietol, poukazujúc na prebiehajúce konanie žalovaného 1/ ako právneho nástupcu žalovaného 2/ na zaplatenie zmluvnej pokuty, kde sa prejudiciálne rieši otázka platnosti Obchodnej zmluvy a jej dodatkov, ako i otázka platnosti výpovede zo dňa 21.02.2000. Okrem toho súd prvej inštancie poukázal i na právoplatne skončený spor vedený na Krajskom súde v Trnave pod sp.zn. 19Cb/251/2000, kde sa riešila a posudzovala otázka platnosti Obchodnej zmluvy a jej dodatkov, kedy súd uzavrel, že ide o zmluvu platnú, ako i o platné dodatky k nej. Žalobca síce v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie sa nedostatočne oboznámil s obsahom spisu keď nedostatok naliehavého právneho záujmu odôvodňoval odkazom na konanie prebiehajúce na Okresnom súde Trnava a nie na Okresnom súde Piešťany, avšak z obsahu napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie odkazoval na konanie prebiehajúce na Okresnom súde Piešťany, čo vyplýva nielen z ods. 2 strany 7 odôvodnenia rozsudku (kde súd prvej inštancie uvádza: „Ďalej sa na Okresnom súde Piešťany vedie konanie 6Cb 2/2008 (začaté 20.2.2004), v ktorom sa navrhovateľ (v tomto konaní odporca 1/) domáha voči odporcovi (v tomto konaní navrhovateľ) zaplatenia 80 000 000 SK, tj zmluvnej pokuty v zmysle článku IV Obchodnej zmluvy. Uvedený rozsudok bol zrušený uznesením Krajského súdu v Trnave 21 Cob 48/2009 zo dňa 29.5.2009 z dôvodu, že

prvostupňový súd nepostupoval správne, keď nepredložil spis odvolaciemu súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti napriek tomu, že táto námietka mala všetky zákonom požadované náležitosti.“), ale i z ods. 2, 3 str. 8 odôvodnenia napadnutého rozsudku (kde súd prvej inštancie uvádza: „Na Okresnom súde v Piešťanoch v konaní pod spisovou značkou 6 Cb 2/2008 sa odporca 1/ ako právny zástupca zo žalovanej pohľadávky (pôvodne odporca 2/) domáha plnenia proti navrhovateľovi. V rámci tohto konania sa súd zaoberá aj otázkou platnosti Obchodnej zmluvy a jej dodatkov, ako i otázkou platnosti výpovede zo dňa 21.2.2000.“, „Keďže odporca 2/, resp. jeho právny nástupca - odporca 1/, sa v konaní na Okresnom súde Trnava (pôvodne Piešťany) domáha plnenia proti navrhovateľovi z dôvodu porušenia jeho práva vyplývajúceho z Obchodnej zmluvy uzavretej účastníkmi dňa 25.2.1997, nie je daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti výpovede, keďže touto otázkou (ako i otázkou platnosti Obchodnej zmluvy) sa musí zaoberať Okresný súd Trnava na základe podanej žaloby na plnenie.“). Je tak zrejmé, že v ods. 3 na str. 8 odôvodnenia išlo o zrejmu nesprávnosť, ktorá sama o sebe nemôže mať za následok zmenu, resp. zrušenie napadnutého rozsudku.

30. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu, že neprichádza do úvahy žiadna žaloba na plnenie voči žalovanému 1/, odvolací súd uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie, ktorý sa v závere vysporiadal s uvedenou námietkou žalobcu a považoval ju za nedôvodnú práve z dôvodu, že žalovaný 1/ už v skôr začatom konaní uplatnil svoju pohľadávku na zaplatenie zmluvnej pokuty voči žalobcovi. Krajský súd v Bratislave v zrušujúcom uznesení zo dňa 21.04.2015 sp.zn. 2Cob/132/2014 poukazoval na skutočnosť, že v danom konaní, t.j. v konaní o určení neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.02.2013 uzavretej medzi CYC Bratislava, s.r.o. v likvidácii a Swiss Finance, s.r.o. v likvidácii (žalovaným 1/ v tomto konaní), predmetom ktorej je postúpenie pohľadávky vo výške 100.000 EUR voči žalobcovi, nevyplývajú z predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky pre žalobcu žiadne práva, v dôsledku čoho žaloba o plnenie neprichádza do úvahy. Preto v prípade úspechu v konaní pred Okresným súdom Bratislava III, môže žalobca zabrániť ďalšiemu konaniu a to podaniu žaloby na plnenie zo strany spoločnosti CYC Bratislava, s.r.o. v likvidácii. Uvedené závery však nemožno aplikovať na predmetné konanie, keďže v tomto konaní, ako aj v konaní o zaplatenie zmluvnej pokuty je stranou sporu žalovaný 1/, pričom je právne irelevantné či je v konaní o žalobe na plnenie v postavení žalobcu, alebo žalovaného. Podstatou naliehavého právneho záujmu totiž nie je, či priamo žalobca má možnosť domáhať sa určenia práva alebo právneho vzťahu, ale či určenie právnej skutočnosti akýmkoľvek spôsobom ovplyvní právne postavenie žalobcu vo vzťahu k tvrdeným skutočnostiam, resp. či žalobca bol účastníkom Obchodnej zmluvy, z ktorej sa práva uplatňujú a či v takomto konaní sa určenie neplatnosti výpovede z danej zmluvy posudzuje. Keďže žalobca odôvodňoval naliehavosť právneho záujmu skutočnosťou, že žalovaný 1/ od neho nedôvodne požaduje zaplatenie zmluvnej pokuty v dôsledku uskutočnenej výpovede z Obchodnej zmluvy, odvolací súd je názoru, že právna istota, ako i právne postavenie žalobcu, t.j. či bude žalobca povinný zaplatiť žalovanému 1/ ako právnenému nástupcovi žalovaného 2/ zmluvnú pokutu, bude ovplyvnené práve rozhodnutím Okresného súdu v Piešťanoch v konaní vedenom pod sp.zn. 6C/2/2008. I prípadné pozitívne rozhodnutie v tomto konaní preto nemôže ovplyvniť právne postavenie žalobcu vo vzťahu k žalovaným 1/, 2/, keďže právne postavenie žalobcu bude konečným spôsobom ovplyvnené práve rozhodnutím Okresného súdu v Piešťanoch, ktorý prejudiciálne posudzuje platnosť či už samotnej Obchodnej zmluvy v znení jej dodatkov, ako i platnosť výpovede z Obchodnej zmluvy.

31. Žalobca v odvolaní namietal i skutočnosť, že prípadné rozhodnutie v konaní pred Okresným súdom Piešťany nie je spôsobilé vyriešiť právnu neistotu medzi žalobcom a žalovaným 2/ vyplývajúcu z komplexného právneho vzťahu založeného Obchodnou zmluvou, pretože tamjšie rozhodnutie bude v zmysle § 159 ods. 2 OSP (terajší § 228 ods. 1 CSP) záväzná iba pre žalobcu a žalovaného 1/, ale nebude záväzná pre žalovaného 2/, pretože ten nie je účastníkom konania a žalovaný 1/ nie je jeho univerzálnym právnym nástupcom. Odvolací súd sa s námietkou žalobcu nestotožnil. Právna neistota žalobcu bude právoplatným rozhodnutím v konaní pred Okresným súdom Piešťany sp.zn. 6Cb/2/2008 odstránená, nakoľko žalovaný 2/ si už nebude môcť ako postupca svoj prípadný nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty uplatňovať voči žalobcovi, keďže bude z rozhodnutia zrejmé, kto je aktívne vecne legitimovaný v konaní, t.j. či žalovaný 1/ alebo žalovaný 2/ v danom konaní, t.j. kto bude mať nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. To znamená, že aj keď žalovaný 2/ nie je stranou sporu v konaní o plnenie, vzhľadom na skutočnosť, že s otázkou právneho nástupníctva sa prejudiciálne vysporiada súd nielen v konaní na Okresom súde v Piešťanoch (sp.zn. 6Cb/2/2008), ale i v konaní pred Okresným súdom Bratislava III (sp.zn. 24Cb/74/2013), budú tieto prejudiciálne dôsledky vzhľadom k právnemu nástupníctvu žalovaného 1/ aplikovateľné i na žalovaného 2/. Zároveň žalobca vo svojom návrhu, resp.

v priebehu konania žiadnym spôsobom nepreukázal a ani netvrdil, aké konkrétne správanie žalovaného 2/ (vo vzťahu ku skutočnosti, že nie je univerzálnym postupcom) vzbudzuje u žalobcu obavu a neistotu v jeho právnom postavení a v akom smere. Nie je preto zrejmé, aká ďalšia ujma by mala žalobcovi v súvislosti s výpoveďou hroziť. Rozhodnutie o tejto určovacej žalobe totiž nezabráni prípadnému podávaniu návrhov veriteľov žalobcu na vyhlásenie konkurzu na majetok žalobcu, ani prípadnému odmietnutiu poskytnutia úveru zamestnancom žalobcu (žalobca pritom uvedené tvrdenie nepreukázal). Práve rozhodnutie v konaní pred Okresným súdom Piešťany by zabránilo prípadným ďalším návrhom na vyhlásenie konkurzu (z dôvodu prípadného postúpenia pohľadávky žalovaného 1/), ako i zamietavému prístupu banky k zamestnancom žalobcu pri udeľovaní hypoték.

32. Na záver považuje odvolací súd za potrebné doplniť, že súd prvej inštancie nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Súd prvej inštancie s poukazom na vyššie uvedené zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie, vykonané dôkazy správne vyhodnotil v súlade s § 191 ods. 1 CSP a dospel k správne právnemu záveru, že žalobca nepreukázal náležitý právny záujem na určení neplatnosti výpovede z Obchodnej zmluvy, svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil podľa § 220 ods. 2 CSP, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a to v spojení s opravným uznesením č.k. 33Cb/152/2008-318 zo dňa 15.10.2018.

33. Krajský súd v Bratislave sa ďalej zaoberal i odvolaním žalobcu napadnutým opravným uznesením, pričom sa vzhľadom na poučenie o opravnom prostriedku, obsiahnuté v napadnutom uznesení súdu prvej inštancie, v prvom rade procesne vysporiadal s prípustnosťou podaného odvolania žalobcom.

34. Podľa ustanovenia § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

35. Podľa ustanovenia § 357 písm. f) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávnych, okrem odôvodnenia.

36. Podľa § 386 c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

37. Žalobca svojím odvolaním napadol i I. výrok súdom prvej inštancie vydaného opravného uznesenia, ktorým súd prvej inštancie opravil označenie žalovaného 2/ z úpadcu na správcu konkurznej podstaty úpadcu. Opravným uznesením č.k. 33Cb/152/2008-318 zo dňa 15.10.2018 okresný súd z titulu vrátenia veci krajským súdom podaním zo dňa 29.12.2017 vykonal opravu označenia žalovaného 2/, kedy označil namiesto úpadcu správcu konkurznej podstaty tejto spoločnosti (výrok I.), ako aj opravil nesprávny dátum vyhlásenia rozsudku (výrok II.), v ostatnom súd prvej inštancie konštatoval, že zostáva rozsudok nezmenený (výrok III.). V zmysle ust. § 357 písm. f) CSP odvolanie je prípustné len proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávnych, okrem odôvodnenia. Opravné uznesenie Okresného súdu Bratislava I 33Cb/152/2008-318 zo dňa 15.10.2018 však nebolo opravným uznesením v zmysle ust. § 357 písm. f) CSP, proti ktorému by bolo možné podať odvolanie, pretože k oprave chýb v písaní nedošlo na návrh. Prípustnosť odvolania proti tejto časti opravného uznesenia súdu prvej inštancie by bolo prípustné jedine za predpokladu, že niektorá zo strán sporu by výslovne o opravu žiadala, nie však v prípade, ak súd vykonal opravu sám z vlastnej iniciatívy, t.j. ex offa. Okruh rozhodnutí súdu, proti ktorým Civilný sporový poriadok v ustanovení § 357 odvolanie pripúšťa, je vymenovaný taxatívne, čo znamená, že proti iným ako taxatívne vymenovaným uzneseniam odvolanie prípustné nie je. V zmysle čl. 3 ods. 2 Základných princípov CSP výklad ustanovení tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Odvolací súd je preto toho názoru, že nie je možné použiť tak extenzívny výklad žalobcu, ako ho prezentoval v odvolaní. V prípade keby bolo zámerom zákonodarcu pripustiť odvolania voči akýmkoľvek rozhodnutiam o oprave chýb, zodpovedalo by tomu i znenie príslušného ustanovenia (napr. odvolanie prípustné voči uzneseniu súdu, ktorým rozhodol o oprave,.....). Práve z dôvodu zdôraznenia požiadavky, že musí ísť o uznesenie o návrhu na opravu, nemožno dospieť k záveru, že je odvolanie prípustné voči každému uzneseniu o oprave chýb. Uvedené podporuje i skutočnosť, že žalobca, resp. strana sporu má vždy možnosť domáhať sa nápravy práve podaním

návrhu na opravu napadnutého rozsudku v spojení s opravným uznesením a to vydaním ďalšieho opravného uznesenia, v ktorom bude prezentovať dôvody opravy ako sú uvádzané v odvolaní. V prípade následného rozhodnutia súdu o tomto návrhu, by už odvolanie prípustné bolo. Nakoľko však uvedený prípad nenastal, odvolací súd odvolanie žalobcu v napadnutej časti ako neprípustné podľa § 386 písm. c) CSP odmietol.

38. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému 1/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi vo výške 100 %, keďže bol v odvolacom konaní plne úspešný. V danom prípade mal v odvolacom konaní vo vzťahu k meritu sporu plný úspech i žalovaný 2/, v dôsledku čoho mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko však žalovanému 2/ v priebehu odvolacieho konania žiadne trovy konania nevznikli, keďže v rámci odvolacieho konania nepredložil súdu žiadne vyjadrenie, súd nepriznal žalovanému 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.2.2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018, podľa ktorého ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva).

39. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).